

10138

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: I libreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LA GUERRA PACÍFICA

HEROË de Sagunto ha trobat la frase justa per expressar una idea que no te cap ni pens, al manifestar-se partidari de la Guerra pacífica.

La Guerra pacífica! Tant se valdria dir la fosquedat clara o la c'aretat fosca; la rahó de la sens-rahó o la sens-rahó de la rahó; la intel·ligència de la tonteria o la tonteria de la intel·ligència.

Desgraciadament la guerra pacífica s' està traduint en la pràctica, per lo que toca a la Península ab tota mena de sacrificis, y per lo que respecta a Cuba ab un sens fi de iniquitats y de desastres.

Mentres lo general Martínez Campos emplea la dolura, la benevolencia, la suavitat y la persuasió, los mambissos s' entregan al incendi, al pillatge, a la destrucció, al assassinat, al crim en totas las sevas manifestacions mes horrendas y salvatjes.

Lo general Martínez Campos s' ha proposat rebajarlos la sanch ab horxata de xufas... Pero fins ara ls mambissos atalayats ab la dinamita y l matxete no están pas per refrescos.

Cren lo general y aixís ho ha dit, que tenint obertat permanentment las portas del indult, un dia o altre s presentarán sino tots la major part dels insurrectes. Tancarlos aqueixas portas—diu ell—equivaldria a exasperarlos y a sumirlos en la major desesperació, y reduhits a tal extrem, encare serían mes durs de pelar de lo que ho han sigut fins ara.

Pero apart de que ja casi no s concebeix qu' en punt a barbarie pugan fer nous adelantos, per ventura la seguretat que tenen de trobar ab l' indult la impunitat, no pot ser en certa manera l motiu mes poderós de la seva conducta depravada? Es molt cómodo cometre ls delictes mes espantosos, quan la porta del indult se converteix en una porta d' escape a disposició dels criminals!

Veus' aquí perque l gran desarrollo que han adquirit a Cuba las partidas insurrectas, pot ser degut al finest sistema de benevolencia empleat, desde un principi pel general Martínez Campos.

Se tracta además de una nissaga ingrata y traidora mes prompte inclinada a traduir la hidalgúia per debilitat, que a rendirse admirada a la noblesa de certs procediments.

Donen la mà a un mambis en senyal de amistat y será capás de pèndrela y subjectarla, pera ferirvos ab l' altra al mitj del cor de una certera punyalada.

No pot ignorar aixó l general Martínez Campos. O sino que ho diga en Calixto García, un dels cabecillas de la passada guerra.

En la seva falta de serveys hi figuran entre altres los següents mèrits:

A l' any 73 vá manar matxetejar a Punta Gorda, 52 personas indefensas. Poch temps després exter-

minava a la guarnició de las Tunas, que s' havia rendit a foras inmensament superiors. En lo mes de juny del mateix any entrava a Manzanillo y matxetejava a disset voluntaris. No acabariam may si haguésem de continuar la trista enumeració de las hassanyas pel mateix estil realizadas per aquest salvatge.

Un dia, mal ferit del cap, vá caure en poder de las tropas, y en lloch de aplicárseli la pena del talió vá ser indultat.

A Madrid ahont residí llarchs anys vá cultivar lo tracte y l' amistat de n Martínez Campos. Lo general li b'isca un bon acomodi; lo general vá protegir a un dels seus fills dedicat a la fotografia; lo general, en fi, va proporcionar un bon destino a Filipinas a un altre dels seus fills que no tenia medi de guanyarse la sub'sistencia.

Major generositat, major noblesa no pot emplearse ab un enemich vensut!... ¿Y cóm han sigut pagadas?

Calixto García apenas ha sentit la farúm de la sanch espanyola inicüament derramada a la manigua, cap a Cuba se n ha anat ab un dels seus fills, olvidantho tot: los favors rebuts, las atencions dispensadas, los devers del agrahiment. Al vell xacal ja li sorollan las dents; pero encare té cor de poderlas clavar en lo cos de la mare patria, abeurantse en la sanch que brolli de sas feridas.

Si l' general Martínez Campos, enhorabona, al apoderarse del sanguinari cabecilla, l' hagué sotmés a un consell de guerra sumaríssim, arreglantli ls comptes sobre la marxa, avuy no sentiria la generosa Espanya la mortal ferida de la mes miserable y descastada de las ingratis.

Calixto García es sols un exemplar de aquesta rassa traidora é ingrata, que corre desfermada pels camps de Cuba, sembrant casi a mansalva l' espant y la desolació.

La índole de la guerra que sosté quadra perfectament molt bé ab lo seu carácter y respón al propòsit satànich de aniquilar y destruir; descartar lo cos a tot perill imminent; refugir tots los combats serios, y prolongar indefinidament aquest estat de cosas intolerable, fins que Espanya agoti ls seus recursos, encare que Cuba haja de quedar al últim convertida en un pilot de ruinas.

¿Y a tals iniquitats que van consumantse ab la regularitat mes espantosa, ha de respondre Espanya ab la guerra pacífica preconizada pel general Martínez Campos?

¡Tots los homes públichs, los uns per no perdre l' poder de que disfrutau, y ls altres per no indisposarse ab lo general de Sagunto, que continúa sent la primera potencia dintre de la monarquia restaurada, tots a una, si s' plau per forsa, acceptan ab sumissió l' criteri funest del que havent fet un Zanjón, s' ha figurat que cada dia poden fers'en!

En aquest punt estich enterament conforme ab l' arquebisbe de Toledo, quan diu:

«La meva opinió es que tots hém de tenir molt patriotisme y una gran abnegació; pero crech que ls verdaders rebeldes son a Madrid.»

Sent aquesta una veritat, pero una veritat mes gran que la catedral de Toledo, cóm es que l' país, qu' es qui en últim terme, salda tots aquestes errors y totas aquestas torpesas ab la seva sanch y ls seus caudals; cóm es—repeteixo—que no s' decideix a fer cara a tots los imbécils y a tots los eunuchs?

Ja que l' poble paga, que l' poble mani.
P. K.

FRANSA está a punt de aprobarse un projecte de lley declarant incompatible ab lo càrrech de representant del poble l' de conceller administratiu de tota societat que tingui tractes ab l' Estat, com també tota ingerencia en los sindi, cats qu' emiteixin ó pugan emetre valors cotisables en Bolsa.

La moral y la decencia resplandeixen en aquesta resolució, la qual tendeix a evitar escàndols, abusos y maledicencias.

¿Es possible que ls monárquichs espanyols, quals, personatjes més importants disfrutau sustanciosas prebendas en tota mena de societats necessitadas de certas tolerancias, arribin a imitar may en aquest punt als republicans francesos?

Allá hi ha hagut Panamá, es cert; pero s' ha rentat la bugada a la vista del públich.

Y per evitar la reproducció de certs successos lamentables, se disposa que la toga dels legisladors se fabriqui ab una roba que no pot tacarse.

Aquí, en cambi, vivim en un perpetuo estat de bruticia, y lo mes trist es que l' país ho tolera, que no sembla sino que ja hi estigui aclimatat.

¿Qué no ho saben?

Espanya es rica, opulenta y está nadant en l' abundancia. Aixís ho diuen los conservadors, prenent peu de la recaudació obtinguda durant l' últim mes de octubre, qu' escedeix en 12 millons de pessetas a l' alcansada durant lo mateix mes del any anterior.

Pero ¿saben de que procedeix aquest augment? ¡De redencions del servey militar!

Lo govern conservador ha recandat aquesta suma, encarrantse ab un sens fi de familias y dihent: —Diners ó la vida... dels teus fills!

Aixó, segons las teorías conservadoras es un símto-ma de la prosperitat del país.

¿Que vol dir ciencia, zoologia, botànica?...
Un bon estudiant carcatòlich, ha de tenir altres ideals.
Pólvora, dinamita, petròli, bombas, trens derrumbats...
¡Aixó, aixó!

FANTÀSTICA

ha dit aquests dies qu' en Martínez Campos á qui la té jurada no es pas á n' en Cánovas, sino á n' en Romero Robledo, que va per Madrid dihent pesques d' ell y desacreditantlo.
Pero en Romero Robledo s' aguanta agafat als faldons de D. Anton, y encare que aquest se posés en mànegas de camisa no deixaria ell los faldons de la casaca, que li serveixen de salva-vidas.
Y ensenyant la dentadura exclama fent el valent:
—A n' á mi que no m' ataquin que m' defenso hasta ab las dents.

Son moltes las entitats, corporacions y particulars que han contribuít a la Tómbola organizada pel Foment del Treball nacional á benefici de las familias dels reservistas, ab donatius y regalos de algún valor.
Pero, en cambi, no se sab de cap eclesiástich que s' haja després de una malla per tan caritatiu objecte.
D. Jaume va assistir al acte de la inauguració limitantse á concedir 40 dias de indulgencia á tots los presents.
Un industrial algo voltería deya:
—La indulgencia mes que nosaltres que 'ns gratem la butxaca sempre que vé 'l cas, qui la necessita en tot cas son los ensotanats que no tenen may una pesseta per remediare las desdixas del país.

Una noticia interessant:
«El ministro de Fomento ha acompañado hoy á Palacio al niño de la jota que trajo de Aragón.»
Per lo vist lo tortosí Bosch no vol ser menos que l' antequerá Romero Robledo.
Si aquest es lo ministre de las peteneras, D. Albert aspira á ser lo ministre de la jota.
¡Y la nació espanyola que vagi ballant!

Diàlech pel cable:
Desde l' Habana:
—No m' basta saber que 'l president del Consell de Ministres y 'l general Azcárraga estiguin conformes ab los meus plans: necessito coneixer l' opinió dels demés ministres.
Desde Madrid:—General, estigui tranquil: lo ministeri unánime está conforme.
—¿Ab los meus projectes?
—Si senyor, ab los seus projectes... y ab continuar menjant.

Al bisbe de la Seu de Urgell acaban de nombrarlo Cardenal.
¿Y donchs D. Jaume, com es que no s' recordan de vosté?
Fàcils son de adquirir los puros de l' Habana; pero las brevas de Roma passen altas... ¿no es veritat, don Jaume?

No sé si broma ó en serio s' ha dit que lo de Cuba s' transigiria, concedint certas facultats á la isla y cusint á la bandera espanyola la estrella solitaria.
En tot cas, per donar mes exactitut al símbol, será necessari que hi cusin una estrella ab quía.

Avants eran los progressistas els que solemnisavan invariablement lo sant del Avi, ab grans fatoris. Pero avuy los progressistas ja no menjan. En materia d' endrapar los carlins els han substituít.
Eran 900 els que 'l diumenje van reunir-se á Miramar... 900 que units al número 100 de un cert lloch molt necessari, sumavan un miler.

Entre la trepa carcunda s' hi veyá, segons dihen, un capellá ab sotana, manteu y boina blanca. No li faltava mes que 'l detente y 'l trabuch per acabar d' está en carácter.
Aixís son la majoria d' ells, y Lleó XIII si no li agrada que s' penji.

Un xitxaretlo al brindar va dir que tots los estudiants de la seva corda s' honraven tenint com á principal libre de text el Manual del voluntario carlista.

qu' es un tractat de matar y destruir, y que ab tot y aixó no figura al Índice com las obras de *Historia natural* de D. Odón de Buén.
Naturalment que totas aquestas bravatas no s' acostuman á fer sino quan se té 'l cap enterbolit per la bravada del such de canadellas.

Pero de totas maneras no deixa de ser, ja que no alarmant, en extrém significatiu, que 'ls carlins se presentin avuy mes envalentonats que may.
Ja coneixen ells que 'ls homes de la restauració, al desencadenar la reacció religiosa que tots lamentém, únicament per ells treballan.
Es una lley natural que no té retop: sembréu grans de rosari y reculliréu boynas y guerras civiles.

Tothom li preguntava lo mateix:
—D. Práxedes ¿qué li sembla lo de Cuba?
—D. Práxedes ¿qué 'ns en diu de las declaraciones de 'n Martínez Campos?
—Home, un jefe de partit, en las presents circunstancias, ha de manifestar la seva opinió. Per Deu, D. Práxedes, diguins alguna cosa... Parli de una vegada.

Tot inútil. D. Práxedes calla. D. Práxedes no parlará encare que 'l mon s' ensorri. Es mes: si s' proposava dir alguna cosa, no podria.
¿Saben lo que ha fet el tunante? S' ha agafat lo tupé, se l' ha baixat fins als llabis y se l' ha entatxonat á la boca en forma de tap.
Y s' mira als seus amichs somrient ab malicia, y sembla que digui:
—Ja ho veyéu: no hi ha com tenirlo ben llarch.

Per mentres en Martínez Campos talli 'l bacallá, será necessari introduhir una reforma insignificant en la Constitució del Estat.
No es casi res... una petita qüestió de nomenclatura.
Consisteix simplement en sustituir las paraulas Poder executiu, per Poder executat.

¿Quin disgust no ha tingut en Romero Robledo al veure que 'l Consell d' Estat se nega á conmutar per 14 anys de desterro la pena de 14 anys de presidi que 'ls tribunals de justicia imposaren al famós aflamencat Vazquez Varela.
Capás es, segons dihen de Madrid, de passar per damunt de aquest dictámen, y concedir per sí y ante sí la conmutació solicitada.
De este mundo en las marañas suele pasar siempre así:
No se encuentran las montañas; pero los flamencos sí.

Crónica mística:
Lo capellá Cesáreo Pérez, autor del assassinat de la mare de la seva majordona, la qual s' oposava á que la seva filla visqués ab ell, ha sigut condemnat á cadena perpétua en l' Audiencia provincial de Logronyo.
** Item mes: Lo jutje de Cádiz cita. crida y emplassa á un tal Alejo Bravo Hidalgo, hermano de las escuelas católicas, en la causa que contra 'l mateix está instruhint per abusos deshonestos.

Ja sé lo que algú dirá que 'ls ensotanats son homes com els altres, y que per lo tant están subjectes á la influencia de las malas passions.
¿Ho volen aixís? Donchs llavoras que no 'ns pintin á Sant Cristófol nano, y que no 'ns vinguin á ponderar las excelencias del celibat del clero.
Si son homes com els altres, que s' hi vesteixin, y fassin honestament tot lo que fan els homes amichs de no pecar y sobre tot amichs de no delinquir.

¿Saben perque 'n Silvela está omplint d' encens al héroe de Sagunto? Bé s' veu ben clar.
En Silvela vol manar á tota costa, y ara mira si ab l' encens fa estornudar al idol. Si ho consegueix ja té la fortuna feta, perque, com qu' es tan llest dirá:
—Ja ho acabéu de veure, ab preguntarli jo si volia que formés ministeri, ha mogut lo cap en sentit afirmatiu.

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Dinastía.*
- 2.ª ENDEVINALLA.—*Violi.*
- 3.ª CONVERSA.—*Tárrega.*
- 2.ª ROMBO.
B
P A L L
P A L L A
B A L B I N A
L L I M A
A N A
A
- 5.ª GEROGLIFICH.—*Vista llarga y llengua curta.*

Han endevinat totas las soluciones los ciudatans Xinxonet, Una del Brasil y Nicodemus: n' han endevinadas 4, Mossén Torrecacaus, Ramón Torres, Adutori Turull y Un Montanyés; 3, Sicutérat y P. M. del Hort; 2, Un Peiraire y 1 no més J. Cornet, B. de San Sebastián y Faluga rossa.

XARADA

—Bon día tingui, Total,
—Qué volia D.ª Quima?
—Un palpís per en Marsal que no sigui massa prima.
—¿Un de invertida-segona, vol dir que se 'l cruspirá?
—¡Ay, tant pensa ab la Ramona que no 's cuyda de menjá!

PERE PRATS Y VILA.

GEROGLIFICH

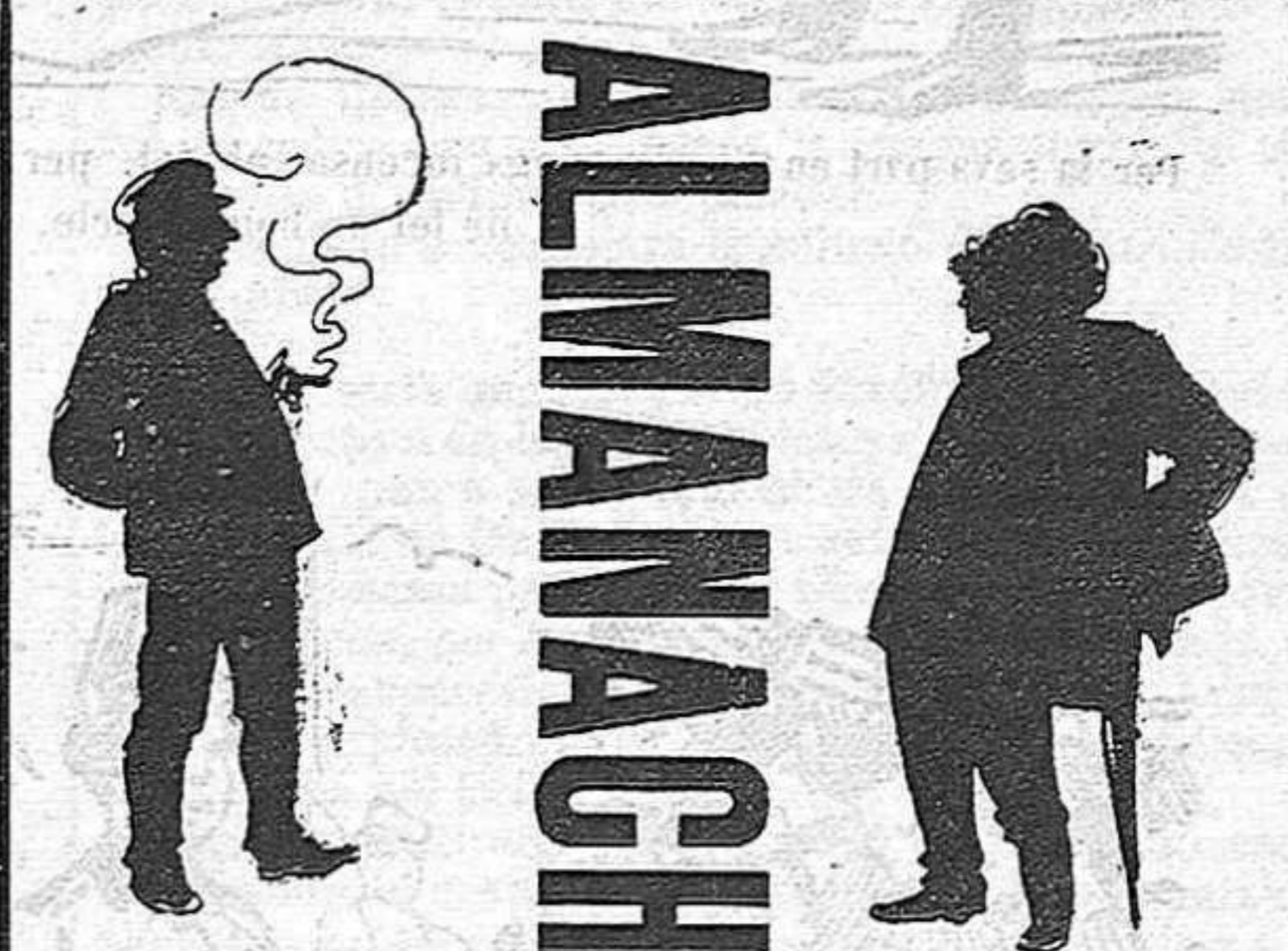
:: +
FI
e e e e e e e e e e
+
FI
uuuuu
uuuuu

REVENTA MOSQUITO.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Peret del Café, Patarrinxo petit, Picolí, Un Xinxonet, Mitets de Castellá, Emilio Prats, J. Giné (Hereu de casa), J. Torné, F. N. (Noy de Lleyda), Lluís Viola P., Salvador Porras, J. Bergadà, Pere del Prat, Ari-May, Pepet Panxeta, Marcial G., X. Y. y Z., Carreitu, Seba Trunfo y C.ª, Un de la C. del Arós, Joan Wamba, A. Sabaté del Vendrell, P. Prats y Vila, B. Lluçaca y Rimst, A. Ell, T. Rebig y Filiberto Polviány.—Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per casa.
Ciudadans Ll. R. Grissette, J. Roger, Joanet Corral, Pere Carreras, R. Martí Corbera, Aguieta, Ardubert dels Conills, S. Tarp, Un Barceloní, J. Poll-Rich, Peret, P. P., R. F. (s) Mauser y Ladiv Bullidura.—Insertaré alguna cosa de lo que 'ns envian.
Ciudadá F. Mario: De las cosas que me ha de la Butlla.—Xavier Alemany: Mil gracias per l' envío.—Salvador Bonavia: ¿No podría enviar una altra composició que no sigues de peu forssat? Ho prefeririam.—Jumera: Miraré de aprofiar ho.—A. R. us (Figueras): De aquesta classe de assumptos no se 'n ocupa 'l nostre periódich.—B. Sagrera: No va prou bé.—Si que del Full: Tamposch.—J. M.ª Ribas: Hem regitrat la cartera y no trobém la composició á que s' refereix: senyal que s' haurá extraviat.—Viols: Lo qu' envia es molt fluxí.—J. Sallentag: Y lo de vosté incorrecte.—Cap gros de Monserrat: Hi ha molt de copia, perque sens dubte la poesia l' hau á copiada de algun puesto.—Martí Giol: Va molt bé.—Quimet: Idem.—C. Martí: No 'ns veyém ab cor de aprofiar ho.—Pistacho: No 'ns agrada prou.—J. Pujadas Truch: Idem. idem.—Jeh'e Jespus: Va bé: gracias.—F. Nogué: L' ar icle sobre ser incorrecte de forma, té escassa novedat.—A. del Corral: Aceptém la seguidilla; l' altra s' hauria de refer, donantli una forma mes adecuada.—Ramonet: Gracias: está bé.—Lope de Pega: Miraré de aprofiar alguna cosa.—P. Grané: Enterats.

AVIS INTERESSANT

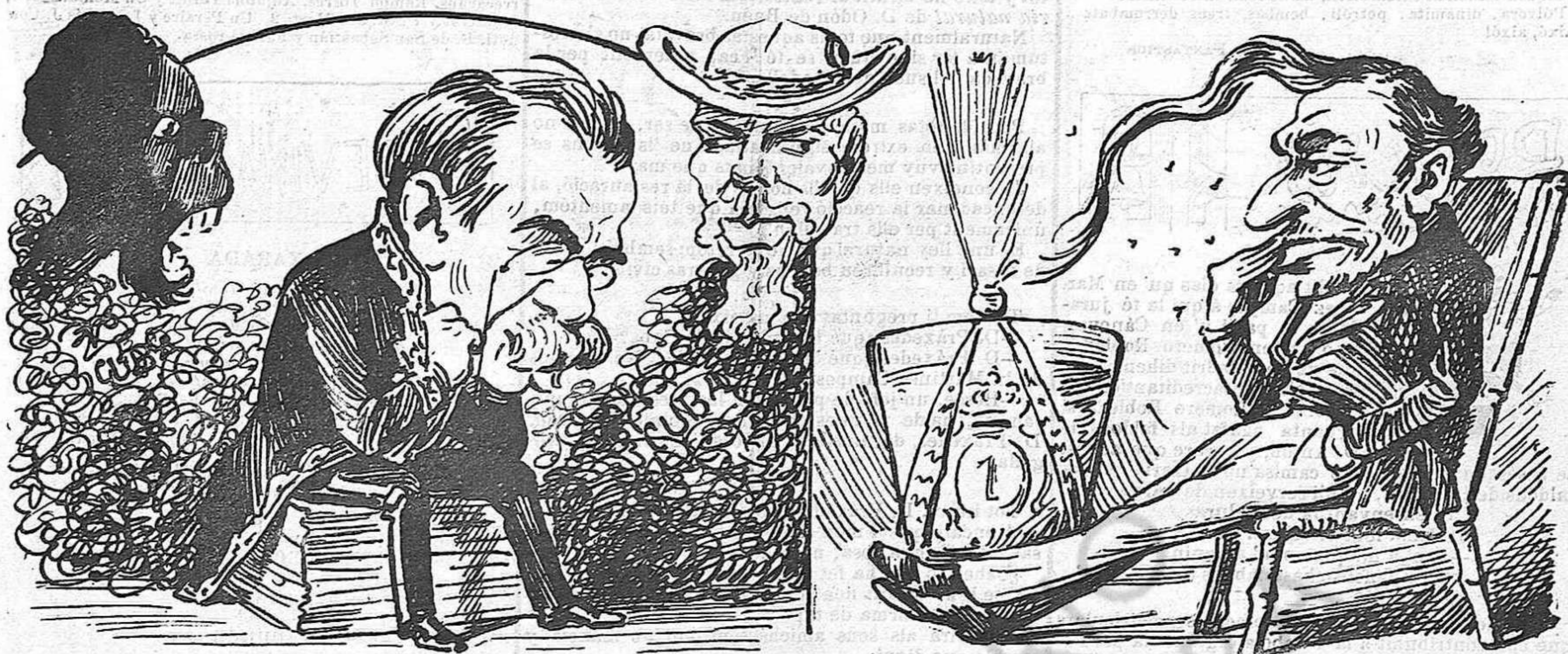

La Campana de Gracia
pera 1896

S' está preparant aquest popular almanach, que aquest any surtirá trasformat completament.
Tindrà forma de libre enquadernat, ab una coberta al cromó y amenisat ab innumerables dibuixos intercalats.
Lo preu no s' variarà, valdrá com sempre 2 ralets.
S' admeten pedidos.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.
A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

PLAT DEL DIA

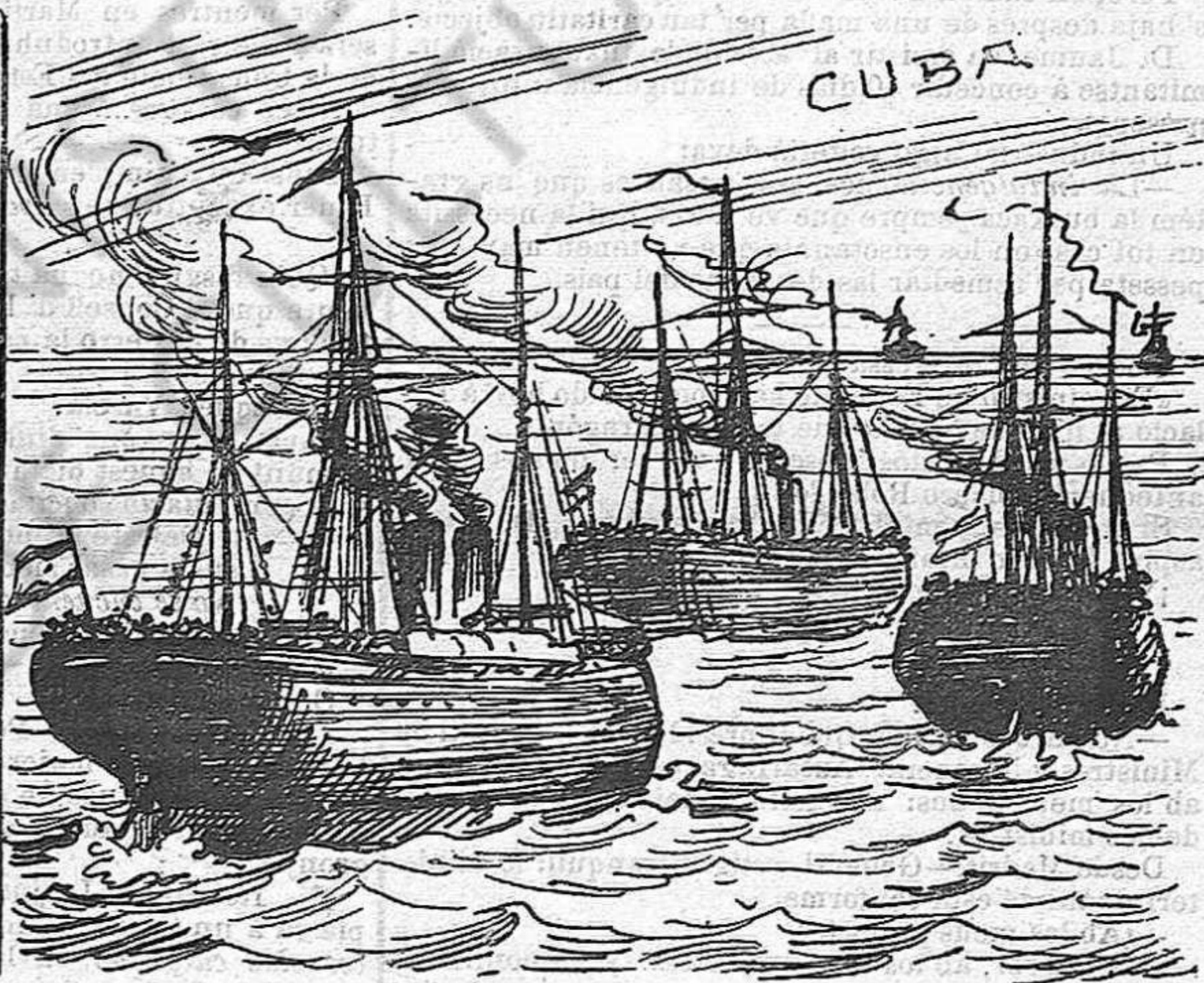

¡Pobre D. Antón! Entre l' amo y 'l negre ni menos sab que dir.

Y, en cambi, D. Práxedes, no vol embolicarse y 's calla lo que sab.

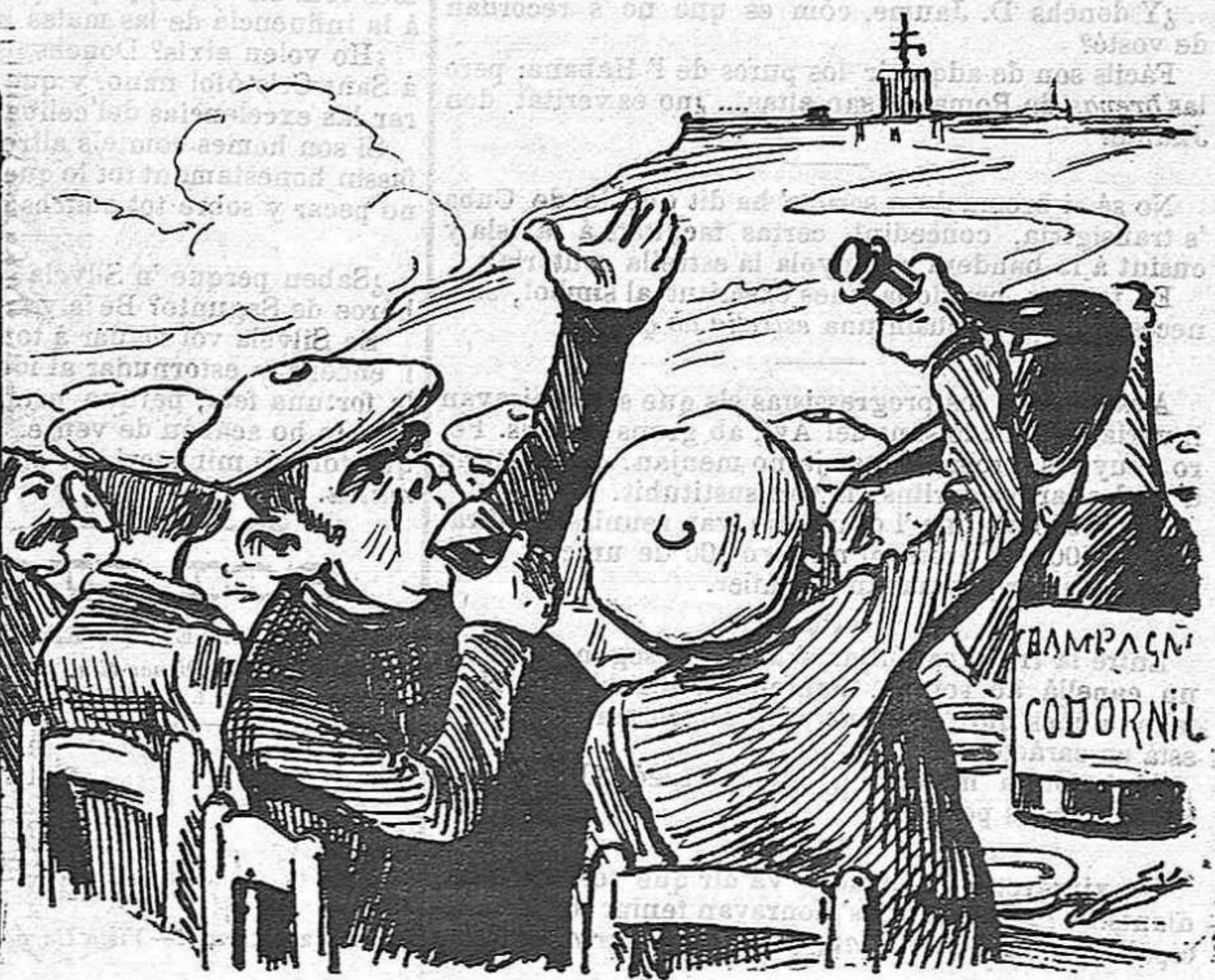
Per la seva part en Silvela, vinga incensar al ídol, per veure si dona la *corassonada* de fer un bon miracle.

Y entretant cop d' enviar remesas de soldats á Cuba.

Fins que s' acabin los homes, que llavoras hi comensarém á enviar al *bello sexo*.

Y vels' hi aquí que aprofitant lo tripijoch, los carlins s' han tirat á la montanya... de Montjnich.